

Postanowienie Sądu z dnia 1 lutego 2018 r. – ExpressVPN / EUIPO (EXPRESSVPN)(Sprawa T-265/17) ⁽¹⁾**(Znak towarowy Unii Europejskiej — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy EXPRESSVPN — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Żądanie zmiany — Jedyne żądanie — Niedopuszczalność)**

(2018/C 112/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ExpressVPN Ltd, (Glen Vine, Wyspa Man) (przedstawiciel: A. Muir Wood, barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Ivanauskas, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 lutego 2017 r. (sprawa R 1352/2016-5) dotyczącą rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię Europejską nr 1265562 graficznego znaku towarowego EXPRESSVPN.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) ExpressVPN Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 26.6.2017.

Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2018 r. – Republika Grecka / Komisja Europejska

(Sprawa T-14/18)

(2018/C 112/42)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou i E. Chroni)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części, w której wyłącza z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez Republikę Grecką w sektorze pomocy bezpośredniej w roku składania wniosków 2014, które to wydatki stanowią 5 % całkowitej kwoty wydatków poniesionych w odniesieniu do płatności dotyczących użytków zielonych w kwocie brutto 18 583 893,42 EUR (kwota netto 12 482 555,68 EUR);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez Republikę Grecką.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. W ramach zarzutu pierwszego skarżąca twierdzi, że sporna korekta finansowa w wysokości 5 % w odniesieniu do płatności z tytułu użytków zielonych została nałożona bez uzasadnienia, opiera się na błędzie dotyczącym okoliczności faktycznych i narusza zasadę proporcjonalności.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 31 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1) i art. 53 ust 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2013, L 347, s. 549) w związku z art. 12 ust. 1–6 i 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. 2014, L 25, s. 18) oraz naruszenia wytycznych zawartych w dokumentach VI533097 i C(2015) 3675 final Komisji z dnia 8 czerwca 2015 r. Republika Grecka podnosi ponadto niedozwoloną kumulację podwójnej korekty z tego samego powodu oraz na naruszenie zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2018 r. – Republika Litewska / Komisja Europejska

(Sprawa T-19/18)

(2018/C 112/43)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Litewska (przedstawiciele: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė, R. Dzikovič, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė, M. Palionis i A. Dapkuvienė)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/2014 z dnia 8 listopada 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim w Komisja przyjęła w niej wobec Litwy korektę finansową na kwotę 9 745 705,88 EUR odnoszącą się do wydatków poniesionych z tytułu Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/2014 wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim w Komisja przyjęła w niej wobec Litwy korektę finansową na kwotę 546 351,91 EUR odnoszącą się do wydatków poniesionych z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

- I. Stosując wynoszącą 9 745 705,88 EUR korektę z tytułu niedociągnięć w kluczowych mechanizmach kontroli Komisja Europejska **naruszyła art. 52 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013** ze względu na to, że, decydując o wadze niezgodności, charakterze naruszenia i wielkości poniesionej przez Unię straty finansowej oraz:
1. przyjmując błędną wykładnię **art. 24 ust. 1 oraz art. 24 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 65/2011**, instytucja ta błędnie stwierdziła, iż dokonana na Litwie ocena kwalifikowalności wnioskodawców jest niewystarczająca, ponieważ:
 - 1.1 przeprowadzone przez władze litewskie w przedmiocie stopnia związania danego przedsięwzięcia z przedsięwzięciem powiązaniem czy też partnerskim zagranicą kontrole nie były wystarczająco dogłębne, aby można było na ich podstawie potwierdzić to, czy wnioskodawcy posiadają status małego lub średniego przedsiębiorstwa;
 - 1.2 przeprowadzony na Litwie monitoring projektów uznanych za obciążone ryzykiem ze względu na podejrzane sztuczne warunki ich realizacji okazał się nieskuteczny;